

СПРАВА «СТАРЕНЬКИЙ ТА РУДИЙ ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF STARENKIY AND RUDOY v. UKRAINE)

(Заяви № 44807/10 та № 15752/14)

Стислий виклад рішення від 11 січня 2018 року

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявники скаржились за статтями 3 та 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) на неналежні умови тримання їх під вартою та відсутність у національному законодавстві ефективного засобу юридичного захисту. У заяві № 15752/14 заявник також скаржився за іншими положеннями Конвенції.

З огляду на всі наявні в Європейського суду документи та відповідно до його практики Європейський суд дійшов висновку, що у цій справі умови тримання заявників під вартою були неналежними, а у заявників не було ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з цими скаргами. Європейський суд констатував порушення статей 3 та 13 Конвенції.

Європейський суд також розглянув скаргу у заяві № 15752/14 щодо порушення інших положень Конвенції відповідно до його усталеної практики. Європейський суд послався на свою попередню практику у справах щодо України та дійшов висновку, що ця заява також вказує на порушення Конвенції.

Інші скарги заявників Європейський суд відхилив, оскільки вони не виявляють жодних ознак порушень прав і свобод, гарантованих Конвенцією або протоколами до неї.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. *Вирішує* об'єднати заяви;

2. *Оголошує* прийнятними скарги щодо неналежних умов тримання під вартою, відсутності ефективного засобу юридичного захисту в національному законодавстві та іншу скаргу відповідно до усталеної практики Суду, зазначену в таблиці у додатку, а решту скарг у заявах — неприйнятними;

3. *Постановляє*, що ці скарги свідчать про порушення статей 3 та 13 Конвенції у зв'язку з неналежними умовами тримання під вартою;

4. *Постановляє*, що було порушення Конвенції щодо іншої скарги, поданої відповідно до усталеної практики Суду (див. таблицю у додатку);

5. *Постановляє*, що

(а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявникам суми, зазначені в таблиці у додатку; ці суми мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на вищезазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти.»